

З ЛАСКИ БОЖОЇ І ВОЛЕЮ ЦЕРКВИ АРХІЕПІСКОП АМЕРИКАНСЬКИЙ І КАНАДІЙСЬКИЙ ІОАНН ТЕОДОРОВИЧ

ВОЄЧЕСНИМ ОТЦЯМ, БРАТАМ ТА СЕСТРАМ — ДІТЯМ РІДНОЇ ЦЕРКВИ В АМЕРИЦІ І В КАНАДІ.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

В тяжкій кожноденній, безпросвітній праці, в біжучих інтересах життя, в його болях, боротьбі і, часто, бруді, проходять усі наші дні. Нехай же в Велике Свято Воскресіння нашого Господа і Учителя Ваше серце, Любі Отці, Брати та Сестри, одпочине від усього того і думка Ваша, забувши про усе, що тяжкими путами приковує Вас до землі, знесеться на крилах палкої віри до споминів і дійсного зрозуміння величності тої Святої Події, яку тепер святкує весь християнський світ. Хай перед Вашими духовними очима розкриється уся величність того акту, яким завершується відвічна боротьба Царства Бога і царства диявола, Царства Світа та Правди і злого царства темряви та зла. Боротьба ся Воскресінням Сина Божого завершилась на віки перемогою світлого Царства Бога. Ми християне, особливо в день сього Свята, сини великої тої перемоги, учасники великого Горжества, в якому бере однакову участь все, що існує в безмежній державі Великого Володаря-Бога — і мир видимий і невидимий, — і люде і вищі сили — Ангели. Зробіть, Любі мої, необхідне зусилля, забудьте під хвилину сього найвеличнійшого Свята все земне. Туди, до тих святих місць — Голгофти та Гроба Господнього нехай поплине Ваша думка: там дев'ятнадцять років тому назад сталася Найвеличнійша і Найсвятійша Тайна історії світу і історії нашого спасіння. Вдумливо вглядаючись в історію тої Тайни, побожно схилиючись перед нею, славлячи її, Ви станете правдивими учасниками того Свята і Свято Воскресіння нашого Господа дійсно зведе цілющий мир та спокій на наболілі та змучені життям серця Ваші.

Оклеветаний, знеславлений, опльований і поруганий, в страшних корчах невимовно-тяжких мук на хресті закінчив Своє життя на землі Син Божий, закінчив його безславною смертю раба. Усі, хто йшов за Ним, хто втішався Його світлою Божою наукою, хто мав нагоду пізнати се Божественне Серце, хто в любови та відданости клявся Йому, за невеликим винятком найближчих, всі вони, охвачені жахом останніх днів Його на землі, — днів суду над Ним, і Його смерті, всі вони розбіглись, попрятались і найвірнійші, як Апостол Петро, і ті клялись, що не знали Його. О, вороги дійсно могли безжурно святкувати свою повну перемогу, могли безкарно глумитись над Нещасним на хресті. Смерть положила кінець Його стражданням і можна було думати — кінець усій тій, так трагічній історії. Так можна булоб думати, як би під зовнішнім перебігом подій сеї історії не таїлася відвічна Тайна Божого Провидіння — необхідність великої офіри перед Вищою Правосудністю за весь негідний світ, необхідність перемоги над царством темряви і необхідність вічного символу, вічної надії для віруючих в остаточну перемогу Правди і Добра над злом, бо того хоче Вічний, Всемогутній і Всеправедний.

І Христос Воскрес.... Силою Свого Божества Він воскрес, бо так предришено ще коли і світу не було.

На хресті принесена Найсвятійша Офіра за грішний рід людський, принесена вона в тяжких муках і в смерті, але так треба було. Так тільки мало бути переможене царство смерті і неправди.

ХРИСТОС ВОСКРЕС ІЗ МЕРТВИХ, СМЕРТЮ СМЕРТЬ ПОДОЛАВ.....

З цілковитого, як здавалось, знеможення, упослідження і самої смерті виростає велике діло Божої перемоги, — дійсно Господь смертю смерть подолав.

І коли ще тепер по дев'ятнадцяти віках шукати очевидних потверджень, потверджень ясних чоловічому розуму, сеї Божественно-таємничої перемоги над смертю і царством ала, то найкраще потвердження ми знайдемо в тому, що діло Христа стало ділом усього світу, всієї культурної людності: нема другої інституції, яка-б була так спільна і єдина для всіх народів, як Христова Церква, бо коли окремі Церкви і діляться по обрядам, по своему устрою та частковим віруванням, то все-ж в головному всі вони вірні святым Заповітам СТРАЖДАВШОГО, ПОМЕРШОГО І ВОСКРЕСІШОГО БОГО-ЧОЛОВІКА. Вся слідуєча після Воскресіння Сина Божого історія християнства є найкраще потвердження дійсности Воскресіння Сина Божого і всього діла Христового як діла Вищої Волі.

Тайна Воскресіння Сина Божого після мук і смерті була необхідною, вона була провіщена самим Богом, як ласка та надія в мент грізного Суду Божого над першими людьми, що зломали Його Заповідь. Тоді вже Господь Бог подав надію, що нащадок жени поразить голову змія (Бит. III: 14) і далі нераз устами Пророків Господь Бог по-

тверджував се Своє обітування. Вся історія світа навколо тієї Богом провіщеної Тайни, бо в Старому Заповіті Божа Рука повільно підводила світ до прийняття і зрозуміння її і тепер в Новому Заповіті завжди вказує нам на Ню, як на вічний знак Божої ласки і всепрощення, в викупленні нас від Божої ласки за гріхи і як на невмирущий символ перемоги над злом, перемоги, до якої дійсний християнин завжди мусить стремити.

В відблисках тієї Божої перемоги над злом і смертю, в світлі величнього Воскресіння Сина Божого мусить переходити і вся наша боротьба з черговим злом наших часів. Перемогою Сина Божого над силами ада, над самою смертю і нам, тим, хто йде за Ним, дається велика невмируща надія на таку-ж перемогу і над злом, що нас тепер оточує, дається великий знак не слабнути духом в боротьбі з сим злом, бо Христос воскрес і Правда знесена Ним на землю не може завмерти, се Правда, яка, як і сам Христос, завжди буде воскресати і підноситися з свого часового упослідження і знеможення, яке нам може здаватися подібним смерті.

Воскресіння Сина Божого, цінимо, як велику Божу ласку, цінимо і як велику допомогу нам на тернистому шляху нашого життя в боротьбі з його неправдою, бо коли сили наші слабнуть, доволі згадати про се Велике і Світле Воскресіння Сина Божого, аби з незламною силою духа ми знов могли нести хрест доручений нам, знов могли іти вперед в боротьбі заповіданій, нам Страждавшим і Воскресшим.

Все упосліджене, все, що на хресті сучасних страждань прибите, все, що злобним світом гониться та неправдою засуджено на знищення, на смерть, все, чий ризи, як і Христові колись, рвуться на частки і діляться мучителями, все і Ти, наш зараз упосліджений в розподіленні і під тягаром хреста великих страждань, Український Народе, тільки в Воскресінні Сина Божого мусите знайти віру як годиться дійсним християнам, не впасти духом, а боротись в імя Правди з овоїм злом і за своє Воскресіння.

В імени Рідної Церкви Вірним Йй Дітям в День Воскресіння Сина Божого, в День Перемоги і Радости шлю світле, повне великої віри і незламности духа вітання християн:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ЩО РОЗУМІТИ ПІД ПОСТУПОМ.

Поступ не в тім, щоби вічно кудась поступати, не в тім, щоби лишати те, що маємо і хаяти за щось нове; не в тім, щоби в ніщо не вірити, все критикувати, але в тім, щоби завсідги держати себе розумно на переді життя.

А щоби-ж стояти на переді, треба постійно мати перед очима ті засади, які чоловіка на перед життя висунуть і на яких він там вдержиться, а тими є:

1. **Вперта, щира праця** — але не праця волів, що працюють недумаючи, але праця свідомо, обдуманна й обчислена.

2. **Ощадність** — не та ощадність, що каже жити по жебрачому, світа божого не бачити, з людьми не сходитися; не та ощадність, яка каже назбирати великі купи майна і заховати його в яму, але та ощадність, яка каже жити ощадно на те, щоби придбати засобів на своє забезпечення і на піддержання громадських справ.

3. **Здорові, моральні засади життя.** — Чоловік повинен бути ширим супроти всіх добрих людей, поводитись чесно, бути гідним довіря. Повинен інтересуватись конечно і громадськими справами, щоби мати розумне і ясне поняття про ширший світ і життя — инакше він не може супроти життєвих справ бути чесним і корисним. Добре серце без розуму те саме, що тепла хата без вікон. Хоч і тепло, та темно.

Поступ отже значить — розумне, ідеальне, свідоме, користне поступовання в життю.

Першим отже услівям поступу, є праця. Розумна праця для розумних цілей, се поступ!

Дехто зве поступом чванливу критикоманію, невірство, безрелігійність, нищення моральних і культурних засад життя, та се не є поступ. Се відступ назад, до гіршого, в долину.

Є ще поступ чисто науковий — здобутки вчених, але такий поступ життю загалу далекий. Се або поступ технічний, ремісничий і ним користуються фабрики та фаховці ремісники, або поступ теоретичний, зрозумілий лише вченим і в практичній життю не дається на добро перевести.